

даніе, което съдържаваше описаніе-то на послѣдни-тъ моды въ Европѣ, на новы-тъ калескы, дрехы, и др. (защото трѣба да кажемъ че Г-жа Смитъ, безъ да гледа на добрый-тъ примѣръ на мжжя си, бѣше твърдѣ привързана къмъ суетный-тъ свѣтъ); а Г-нъ Смитъ, недоволенъ отъ таквызъ прикаскы, но като незнаеше, какъ да ги прѣкъсне, станѣ и зе да ся разхожда бърже-бърже изъ одаѣж-тѣ. Като минуваше край врата-та той съгледа на балконъ-тъ малкый-тъ Хенриха, че бѣше сѣднѣлъ на губерче-то до бавачъ-тъ си, и държеше въ рѣкѣ Библиѣж-тѣ. Той бѣше сѣднѣлъ сгърбомъ къмъ тѣзи врата, отъ кждѣто го съгледа Г-нъ Смитъ, и за туй той можеше лесно да слѣдува сѣко едно негово движеніе, безъ да угадятъ тѣ че гы гледа. Той ся спрѣ та слушаше какъ Хенрихъ, съ тихъ дѣтинскый гласъ, тѣкуваше на бавачъ-тъ си Библиѣж-тѣ.

Г. Смитъ изнайнапрѣдъ едвамъ вѣруваше